

रञ्जनं, स्त्री, (रञ्जयतीति । रन्ज् + णिच् + लुल् ।) हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (गुणादयोऽस्य हिङ्गुलशब्दे विज्ञेयाः) ॥
 रञ्जकः, पुं, (रञ्जयतीति । रन्ज् + णिच् + लुल् ।) कम्बिजकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रीतिजनकः । वस्त्रादिरागकर्ता च ॥ (अस्य गृहे भोजनं निविष्टं यथा, मनौ । ४ । २१६ ।
 “श्ववतां प्रौढिकानाश्च चेलनिर्घेजकस्य च ।
 रञ्जकस्य वृष्टस्य यस्य चोपपत्तिर्गृहे ॥”
 नाद्यादिति शेषः ॥ पित्तान्तर्गतोऽभिविशेषः ।
 यथा,—
 “यत्तु यत्तुःकीद्रीः पित्तं तस्मिन् रञ्जकोऽभिरिति
 संज्ञा सरसस्य रागजदुक्तः ।” इति सुश्रुते
 सूत्रस्थाने २१ अध्यायः ॥)
 रञ्जनं, स्त्री, (रञ्जयतीति । रन्ज् + करणे
 ल्युट् ।) रक्तचन्दनम् । इति मेदिनी । ने, ११५ ॥
 (अस्य पर्यायो यथा,—
 “पतङ्गं रक्तसारश्च सुरङ्गं रञ्जनन्तथा ।
 पट्टरञ्जनमाख्यातं पत्तुरश्च कुचन्दनम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 हिङ्गुलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (रन्ज् +
 णिच् । भावे ल्युट् । प्रीतिजननम् । यथा,
 रघौ । ४ । १२ ।
 “तथैव सीभूदन्वथो राजा प्रकृतिरञ्जनात् ॥”)
 रञ्जनः, पुं, (रञ्जयतीति । रन्ज् + णिच् + ल्युट् ।)
 रागजनकः । इति मेदिनी । ने, ११५ ॥ सञ्ज
 लम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रञ्जनकः, पुं, (रञ्जन + कन् ।) कटफलः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादिविशेषोऽस्य कटफल-
 शब्दे विज्ञेयः ॥)
 रञ्जनदः, पुं, (रञ्जयतीति । रन्ज् + णिच् + ल्युट् ।
 रञ्जनसासौ हस्तेति ।) अङ्गुकटवः । आच्-
 गाक् इति भाषा ॥
 रञ्जनी, स्त्री, (रञ्जन + डीप् ।) शुष्मारोचनिका ।
 नीली । (अस्याः पर्यायो यथा,—
 “नीली तु नीलिनी तूली कालदीला च नीलिका ।
 रञ्जनी श्रीफली तुच्छा यामीणा मधुपर्णिका ॥
 ज्ञातिका कालकेशी च नीलपुष्पा च सा स्मृता ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 मञ्जिष्ठा । इति मेदिनी । ने, ११५ ॥ शिफा-
 लिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥ हरिद्रा ।
 (अस्याः पर्यायो यथा,—
 “हरिद्रा पीतिका गौरी काश्चनी रञ्जनी निशा ।
 मेहनी रञ्जनी पीता वर्णिनी राचिनामिका ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
 पर्यायः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रट, वाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सिट् ।) रटति । इति दुर्गादासः ॥
 रटन्ती, स्त्री, (रटने प्रगल्भजनकलेन कथ्यते इति ।
 रट् + क्तुल्लङ्गात् ऋच् । डीप् ।) गौणचान्द्र-
 मापीर्यज्ञश्चतुर्दशी । तत्र अरयोदयकाले
 स्नानं कर्तव्यम् । यथा । यमः ।

“माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी ।
 तस्यासुदयवेलायां स्नाता नावेच्यते यमम् ॥”
 उदयवेलायामरयोदयवेलायाम् ।
 “अनकाभ्युदिते काले माघे ज्ञानचतुर्दशी ।
 सतारयोमकाले तु तत्र स्नानं महाफलम् ।
 स्नात्वा सन्तर्प्य तु यमान् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥”
 अत्र तिथिज्ञत्वत्वात् गौणचान्द्रादरः । अजा-
 रयोदयकाल एव स्नानं पूर्वोक्तचतुर्दश्यम-
 तर्पणश्च । यत्तु उदयवेलायां सूर्योदयवेलायां
 अनकाभ्युदित इति ईश्वर्यं नञिति शास्त्रानं
 तत्तु समुद्रकरभाष्यधृतसतारयोम इति इत्यु-
 त्तराह्वानवलोकनेनेति । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
 किञ्च ।
 “अनकाभ्युदिते काले स्नानं कुर्यात् सरिजले ।
 श्रतजन्मज्ञतं पापं तत्तच्छायादेव नश्यति ॥”
 रटन्ती नाम विख्याता सर्वपापहरा शिवा ॥
 इति मत्स्यसूक्ते ५५ पटलः ॥
 कश्चित् पुस्तके सरिजले इत्यत्र वहिर्जले इति
 पाठः ॥ * । तत्र श्यामापूजाविधिर्यथा,—
 “माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी ।
 तस्यां संपूजयेत्तारां महाविभवविस्तरेः ।
 चक्रवर्त्तो महाराजो भवत्येव न संशयः ॥”
 इति वृहद्गीततन्त्रे ७ पटलः ॥
 अपि च ।
 “माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी ।
 तत्राचौ कालिकापूजा सर्वविघ्नोपशान्तये ॥”
 इति कालिकापुराणम् ॥ * ॥
 अपरश्च ।
 “माघे मास्यसिते पक्षे रटन्त्याख्या चतुर्दशी ।
 तस्यां प्रदोषसमये पूजयेन्मुक्तमालिनीम् ॥”
 इत्याचार्यचूडामणिकृतज्ञत्यतत्त्वावर्धतवच-
 नम् ॥ अन्यत् श्यामाशब्दे ज्ञेयम् ॥
 रटितं, चि, कथितम् । रटधातोः कर्मणि क्तप्रत्य-
 येन निष्पन्नम् । (भावे क्तः ।) कथनमात्रे,
 स्त्री । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । २ । १७४ ।
 “वनहरिरसितैः पदे पदे
 स प्रतिभटतां पटहज्जनेर्दधानैः ।
 अमणुत रटितैश्च कर्करेटोः
 परिगलितां गमनोन्मुखस्थायाम् ॥”)
 रट, भाषणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सिट् ।) भाषणं कथनम् । रटति । इति
 दुर्गादासः ॥
 रण, कति । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
 सक०-सिट् ।) रणति । कति शब्दे । इति
 दुर्गादासः ॥
 रण, म गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
 पर०-सक०-सिट् ।) म, रणयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 रणं, स्त्री पुं, (रणन्ति शब्दायन्तेऽनेति । रण् +
 “यङेति” ३ । ३ । ५८ इत्यत्र । “वशिरण्यो-
 रूपसंख्यानम् ॥” इति काशिकोक्ता अप् ।)
 युद्धम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०४ ॥ (यथा,

मनौ । ७ । ६० ।
 “न कूटेरायुधैर्हेत्यादयुधमानो रणे रिपून् ।
 न कश्चिभिर्नापि दिग्धैर्नामिज्वलिततेजनेः ॥”
 रमणम् । यथा, ऋग्वेदे । ८ । १७ । १२ ।
 “शाचिगो शाचि पूजनार्थं रणाय ते सुतः ॥”
 “रणाय रमणाय ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥
 रमणीये, चि । यथा, तत्रैव । १ । ११६ । २१ ।
 “एकस्यावनयो रावतं रणाय वशमग्निनासनये
 सहसा ॥”
 “रणाय रमणीयाय ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥)
 रणः, पुं, (रण + णप् ।) शब्दः । कणः ।
 इति मेदिनी ॥ गतिः । इति शब्दरत्नावली ॥
 रणतूर्यं, स्त्री, (रणस्य तूर्यम् ।) युद्धवाद्यम् ।
 तत्पण्यायः । संयामपटहः २ अभयचक्रिभः ३ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 रणप्रियं, स्त्री, (रणे प्रियम् ।) उशीरम् । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 रणप्रियः, पुं, (रणः प्रियोऽस्य । तत्र सांसभस्यया-
 तयात्वम् ।) श्वेनकपची । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ८६ ।
 “स्तथः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिः स्तोता रणप्रियः ॥”
 युद्धप्रियमात्रे, चि । यथा, कामन्दकीये । १७ । ३३ ।
 “रणप्रियः साहसिक आत्मसम्भावितस्तथा ।
 विच्छिन्नधर्मकामार्थः क्रुद्धो मानो विमा-
 नितः ॥”)
 रणमत्तः, पुं, (रणे रणं प्राप्य वा मत्तः ।)
 हस्ती । इति शब्दमाला ॥
 रणसृष्टिः, पुं, विषसृष्टिचपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 रणरङ्गः, पुं, (रणेषु रङ्गोऽन्वयः ।) रणकातर-
 हस्ती । तत्पर्यायः । प्रथमः २ । इति हारा-
 वली । २०४ ॥
 रणरणं, स्त्री, उदाहनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 रणरणः, पुं, (रणरण इति शब्दोऽस्यस्येति ।
 “अर्श आदितादृच् ।) मंशकः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ (रणे रणः शब्दो यस्य । रणगर्जन-
 शीले, चि । यथा,—
 “अथाहः करणो रणो रणरणो राणो रणो
 रावणो
 धृत्वा येन रमा रमा रमरमा रामा रमा
 सा रमा ।
 सन्नीमानद्यो द्यो द्यदयो दायो द्यो वेदयो
 विष्णुर्लक्ष्मणरभीरभीरभरभीराभीरभी-
 सौरभिः ॥”
 इत्युद्धटः ॥)
 रणरणकः, पुं, उत्कण्ठा । इति हेमचन्द्रः । २ ।
 २२६ ॥ (यथा, उत्तररामचरिते प्रथमाङ्के ।
 “अये सेवेयं रणरणकदायिणी चित्रदर्शना-
 दिरहभावना देवाः स्फोटिगं करोति ॥”)
 रणसङ्कुलं, स्त्री, (रणस्य सङ्कुलम् ।) तुमुलम् ।
 इत्यमरः । २ । ८ । १०६ ॥
 रणालङ्करणः, पुं, (रणस्य अलङ्करणः ।) कङ्क-
 पची । इति राजनिर्घण्टः ॥